

редколегії журналу «Археологія», збірок «Старожитності Причорномор'я», «Етнографія Півдня України», створив журнал «Записки історичного факультету ОДУ».

У 1995 р. В.Н. Станка було обрано дійсним членом Російської народної академії наук та Російського археологічного товариства. Він був членом Проводу Всеукраїнського та членом Президії обласної філії Товариства охорони пам'яток історії та культури.

Володимир Никифорович багато уваги приділяв роботі Болгарського культурного това-

риства, що відзначено нагородами болгарського уряду. Останні роки В.Н. Станко працював у Миколаївському науково-навчальному центрі та Миколаївському державному університеті ім. Петра Могили, поєднуючи викладацьку роботу з активною науково-дослідною, продовжуючи археологічні розкопки пам'яток кам'яної доби.

До останніх днів свого життя Володимир Никифорович Станко залишався непересічним ученим, мудрим педагогом, доброзичливим колегою і гарним батьком своїх трьох синів.

ПАМ'ЯТІ РАШО СТАНЕВА РАШЕВА

28 лютого 2008 р. під час пожежі у потягу Софія—Кардам трагічно загинув видатний болгарський учений, професор, доктор історичних наук, директор Національного археологічного інституту та музею археології Болгарської академії наук Рашо Станев Рашев.

Рашо Рашев народився 12 листопада 1943 р. в с. Тіча Слівенської обл. Болгарії. У 1965—1969 рр. навчався на історичному факультеті Великотирновського університету (тоді Вищий педагогічний інститут ім. Святих Кирила та Мефодія). Після захисту дипломної роботи до 1972 р. працював екскурсоводом в Археологічній базі-музеї Болгарської академії наук у Преславі. У 1972 р. став співробітником середньовічного відділу Історичного музею в Селістрі. З 1975 р. за конкурсом Рашо Рашева було призначено науковим співробітником у новостворену шуменську філію Археологічного інституту та Музею при Болгарській академії наук, де він працював до 2007 р. У 1977 р. захистив кандидатську дисертацію, присвячену болгарській ранньосередньовічній фортифікації, з 1984 р. — старший науковий співробітник II ступеня. У 1992—1993 рр. керував шуменською філією АІМ при БАН. У 2001 р. Рашо Рашев захистив докторську дисертацію. 2002 р. став старшим науковим співробітником I ступеня, а в червні 2007 р. його було обрано директором Археологічного інституту та музею при Болгарській академії наук.

Рашо Рашев — автор п'яти монографій та понад 150 наукових публікацій, багато з яких стали новими віхами у болгарській археології. Він викладав у Великотирновському університеті ім. Святих Кирила та Мефодія. Багаторічні тісні стосунки пов'язували вченого з колегами з України, він завжди з радістю приїздив до нас і запрошував до себе.

Вчені України висловлюють свої співчуття рідним та близьким Рашо Рашева.

Пам'ять про тебе буде жити в твоїх працях та в наших спогадах.

Колектив Інституту Археології НАН України